

LU LINA: Bubnuju. Byly i ryze demokratické koncentráky

- CZ24 News | 17. října 2021

Výročí spojená s holocaustem jsou mediálně velice oblíbená. Připomínka toho, jak byli abstraktní nacisté na Židy oškliví. Zatímco Němci i všichni ostatní je milovali a milují. Proto se dneska na antisemitismus zase podíváme dírkou v oponě.

Tentokrát je to [výročí](#) prvního transportu Židů z protektorátu Böhmen und Mähren. Z nádraží Bubny. Asi proto nějakou kreativní hlavu napadlo, že se to bude připomínat bubnováním. Aby se tím narušilo „*ticho pasivního přihlížení událostem, které se stát neměly.*“ Nic proti tomu nemám, zlé věci je třeba si připomínat. Aby se neopakovaly. Na závěr se k tomu ještě vrátím.

To, co se v průběhu let 1933 až 1945 stalo se Židy nejdříve v Německu a posléze na Německem okupovaným územích, bylo strašlivé. Křesťané sice Židy dva tisíce let, a to z podobně iracionálních důvodů, taky nenáviděli, taky je vyřazovali ze společnosti, taky je nesmyslně obviňovali, taky je okrádali a taky je vraždili, ale až Hitler tento proces postavil „konečným řešením“ na průmyslovou bázi apokalyptických rozměrů.

Je proto dobře, že se tato židovská apokalypsa připomíná. Jako memento toho, co je člověk člověku schopen učinit, vytvoří-li se vhodné podmínky.

Problém vidím v tom, že se „bubnuje“ jen kvůli abstraktním nacistům, maximálně kvůli konkrétnímu Hitlerovi. Jakoby jiní antisemité než nacisté, neexistovali. Jakoby neexistovaly projevy antisemitismu podobné tomu německému. Dokonce souběžně s tím nacistickým. Myslím, že by bylo dobré bubnovat kvůli každému antisemitismu.

O nutnosti správně pojmenovat

A začneme Německem. Protože na tragickém osudu německých a později evropských Židů rozhodně nemají podíl jen nacisté, tedy členové NSDAP, ale i masa Němců, co nebyli ve straně. Na vrcholu Třetí Říše bylo ve straně zhruba 10% obyvatel. A z toho se jen nějaká poměrná část věnovala „konečnému řešení.“ Takže ty miliony Židů rozhodně nemohli zvládnout sami. Ruku k dílu museli přiložit i nestraníci. A ti, co sami nepřiložili ruku k dílu, alespoň mlčeli. Mlčící většina. Čest té malé menšině nemlčících výjimek.

Takže zdaleka ne každý, kdo se podílel na holocaustu, třeba jen výhybkář Helmut někde na trati do Osvětimi, byl nacist. I Němci nestraníci se na tom podíleli, Němci to schvalovali. A když to neschvalovali, tak alespoň mlčeli. Němci, ne jen nacisti. Protože nacistické zlo nakazilo celou společnost. Nacisti, komunisti, neomarxisti, vždycky jich je relativně málo, ale vždycky nakazí masy.

To je jeden aspekt. A druhý spočívá v tom, že tyhle věci nedělali zdaleka jenom Němci. Nebo chtěli, pokud jsem vás zatím nepřesvědčil, nacisti. Mám na mysli ošklivé věci prováděné Židům. Protože jsou Židi.

Kdo je bez viny, ať první hodí kamenem

Dělali je všichni, celá Evropa byla i v první polovině dvacátého století silně antisemitská. Jen se to provozovalo postaru, ne ve velkém. Tu jedovaté články v novinách, tu falešné obvinění z velezrady či z rituální vraždy, tam diskriminace, tuhle dezinformace a tady pogromek. Ano, existovaly státy, kde

to už neplatilo a kde tamní Židé nemuseli snášet žádné ústrky a kde dokonce dosahovali nevyšších vládních funkcí, třeba ve Velké Británii.

Ale bylo jich žalostně málo, všude jinde v Evropě byl Žid pária, nedotknutelný. [Nejhorší pověst](#) mělo v tomto směru Polsko a zdatně mu sekundoval i Sovětský svaz, speciálně Ukrajina. Ale ani tatíčkově vzorné Československo na tom nebylo bůhví jak. První pogromy tu proběhly se založením republiky. Zkrátka vůči Židům neměl čisté svědomí v podstatě nikdo. Dokonce ani ta Velká Británie, jak nyní osvětším.

Už jsem [několikrát](#) psal o tom, že prasácky se k Židům během druhé světové války nechovali jen Němci, ale i Spojenci. A že je třeba si varovně připomínat i tuto smutnou skutečnost. Ne jenom furt „bubnovat“ kvůli „nacistům.“

Jen stručně připomenu, že v roce 1939, tedy v době, kdy bylo dávno známo, že pronásledování Židů v Německu probíhá masově a systematicky, čtyři roky po zveřejnění norimberských zákonů, vydali Britové takzvanou Bílou knihu z roku 1939, která v souladu s arabskými požadavky drasticky redukovala židovské přistěhovalcké kvóty do Palestiny, jenž byla pod britskou správou.

Připomenu, že Židovská agentura organizující přistěhovalectví do Palestiny měla přitom smlouvu s nacistickým Německem o židovské emigraci, která fungovala a která platila až do roku 1942.

Připomenu, že Spojenci věděli o holocaustu nejpozději od roku 1942 a neučinili nic proto, aby mu zabránili. Dokonce se podíleli na jeho tutlání, viz zákaz USA používat pro přenos informací o něm diplomatické kanály.

Připomenu, že Spojenci úspěšně **zmařili úplně všechny** akce podniknuté Židy k záchraně evropských souvěrců ohrožených genocidou. Židé se od nich nedočkali ničeho než výmluv, proč něco nejde. Peníze vybrané na záchranu Židů by mohly „*padnout do rukou nepříteli, nemáme dost lodí, Hitler by to mohl přijmout, v Palestině, v Británii i v USA je už Židů moc.*“

Připomenu, že holocaust nebyl nevyhnutelný, nacisté byli až do konce války ochotni a připraveni vyjednávat o osudu Židů se Spojenci. Internace a fyzická likvidace takového množství Židů jim ubírala velké množství velmi omezených důležitých kapacit potřebných k válce. Spojenci ovšem nebyli, většinou navíc z trapně materiálních důvodů, ochotni jednat.

Když Adolf Eichman, jeden ze symbolů holocaustu, nabídl v roce 1944 Spojencům přes židovské prostředníky, že je ochoten vyměnit **všechny** maďarské Židy (cca 800 tisíc lidí) za nákladáky – akce Krev za zboží – poslali ho Spojenci do prdele. A pak se spravedlivě rozhořčovali nad tím, že maďarští Židé zmizeli v pecích.

O tomhle všem už jsem někdy psal. A protože se o tom na můj vkus furt málo mluví, budu o tom psát dál. A dneska dokonce přidám novinku.

Made in England: demokracie, parní stroj, koncentrák

Nacistické koncentrační tábory prý byly odporná věc. Byly. Koncentrační tábor je vždycky odporná věc a aby byl odporný nemusí být nutně jen nacistický. Cítím, že je nutná definice. Koncentrační tábor je místo sloužící k internaci (koncentraci) nějakému režimu nějak nepohodlných osob **bez soudu**. Čili zbavení svobody, ostnatý drát, ozbrojené strážce a vězeňský režim na nějakém stupni drsnosti.

Může být tedy třeba britský. Britové jsou ostatně jejich vynálezci. První zřídili pro jihoafrické Búry v Búrských válkách na přelomu 19. a 20. století. Búrové v nich umírali po tisících na nemoci a hladem.

Britové provozovali koncentrační tábory i během druhé světové války, kdy bojovali proti zlým nacistům, co posílali Židy do koncentráků. A víte pro koho? Správně, taky pro Židy. Pro židovské nešťastníky, co prchali před koncentráky nacistickými do Palestiny. Chytali je, mlátili je, mnoho jich zabili, zavřeli do podpalubí a převezli na ostrov Mauricius. Kde je **zavřeli do koncentráku**. Sice je tam netrvali v plynových komorách, ale podmínky v nich vládly podobně děsivé. Oficiálně, podle vládní instrukce, aby tím „odradili další Židy od cesty do Palestiny.“ Tyto koncentráky byly v provozu až do roku 1944.



Ovšem židovské přistěhovalectví do Palestiny bylo i nadále z hlediska Britů nežádoucí. A zůstalo nežádoucí i po skončení války. Kdy se Židé přeživší holocaust, ti s nacistickým tetováním na ruce, opět pokoušeli dostat do židovské části Palestiny jako do jediného místa na zemi, které o ně po válce stálo. Nikdo jiný, včetně vítězných spojeneckých zemí, které právě porazily zřůdu Hitlera, co vyháněla a zabíjela Židy, je totiž přijmout nechtěl. Žádný z těch bojovníků za svobodu, demokracii a lidská práva nevstal a neřekl: „*Pojďte k nám, u nás je pro vás místa dost.*“

Protože Židi, co přežili, se kupodivu nechtěli vrátit do zemí, kde před válkou žili. Tedy především do Polska, kde jich před válkou byli tři miliony. Nechtěli se vrátit do země, kde je většina obyvatel nenáviděla stejně jako nacisté, do země, kde je společně s Němci zabíjeli i jejich sousedé. Do země, kde začali Židy znovu zabíjet i okamžitě po skončení války. Tam se fakt nechtěli vracet.

Nikde v Evropě ani v zámoří o ně ale nestáli a byli proto zase drženi v táborech za dráty. Jako za Hitlera. A tak se opět snažili dostat do Palestiny. A Britové jim v tom zase zuby nehty bránili. Zase tekla židovská krev. A zase to skončilo v koncentracích.

Rekondiční pobyty na Kypru

Tentokrát pro změnu na Kypru. Britové je postavili krátce po skončení války. Rekapitulujme si pro jistotu základní fakta. Právě skončila druhá světová válka, jejíž součástí byla genocida Židů provedená Němci. Pozabíjeli jich celkem šest milionů a ti, co to běsnění přežili, byli chodící lidské kostry s hlavami plnými děsivých démonů, co právě zjistili, že přišli o úplně všechny blízké.

No, a přesně tyhle lidi Britové od jara 1945 už zase chytali jako zvěř a zavírali do koncentráků. Britských. Úplně demokratických, úplně demokraticky. Protože je nechtěli mít ani doma, ani tam, kde vládli. Hitlera ani nacisty a nacismus k tomu vůbec nepotřebovali. Kromě neexistence plynových komor v tom jinak moc rozdílů nenajdete.

Prozatím poslední evropský koncentrační tábor pro Židy, ten britský na Kypru, tak byl uzavřen až v únoru 1949.

Myslím, že i tohle by se rozhodně proto mělo vybuchovat o všech výročích souvisejících s holocaustem. Každá prasárna spáchaná na Židech. Protože je rozhodně nepáchali jenom „nacisti,“ přestože tu tabulku suverénně vedou.

P.S. A vybuchovat by se pochopitelně měly i prasárny současné. Které, navzdory mediální i politické propagandě téměř nepáchají pravicoví extrémisté. Židé v 21. století totiž už zase masivně neprchají z Evropy před násilím kvůli nim. Prchají a jejich modlitebny musí být střežené kvůli násilí, které na nich páchají extrémisté levicoví, mediálně i politicky chránění, protože nejsou jen rudí, ale také zelení. Ale hlavně prchají proto, že se v Evropě cítí stále více ohrožováni muslimy. Které současné evropské politické elity ze záhadných důvodů masivně importují, vítají a označují za vzor tolerance. Přestože pokud se současný islám něčím markantně vyznačuje, tak brutální intolancí. Na prvním místě k Židům. Čili evropští politici se na jedné straně zaklínají bojem s antisemitismem, který zhusta vedou s nepřítelem, který neexistuje, a na té druhé v Evropě vítají zástupy největších antisemitů v historii lidstva hned po nacistech.

A takhle my si tady žijeme. Dneska to bylo dlouhý jak za starých časů, ale snad mi to prominete.

Uvřední obrázek: Búrské ženy a děti jako rukojmí v britském koncentráku.

Autor: LU LINA